

60

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lutego 1952 r.

w sprawie poboru w drodze inkasa podatków i innych należności.

Na podstawie art. 5 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Inkaso należności z tytułu:

- 1) podatku gruntowego,
- 2) wkładów oszczędnościowych na fundusz B — Społeczny Fundusz Oszczędnościowy,
- 3) równowartości świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne,
- 4) podatków terenowych,
- 5) opłat elektryfikacyjnych,
- 6) składek na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń wzajemnych za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe (budynków, ruchomości rolnych i domowych, ziemiopłodów oraz inwentarza żywego)

powierza się sołtysom (podsołtysom) bądź innym osobom powołanym przez prezydium gminnych rad narodowych.

2. Prezydium miejskich rad narodowych mogą powierzyć inkaso należności określonych w ust. 1 na terenie miast pracownikom przez siebie wyznaczonym.

§ 2. 1. Na każdą pobraną przez siebie kwotę inkasent (§ 1) wydaje pokwitowanie z kwitariusza o ściśle zarachowanych kwitach, dostarczonego przez właściwe prezydium rady narodowej.

2. Kwity powinny być pisane przebitkowo przez kalkę, aby w kwitariuszu pozostawały kopie wydanych kwitów.

3. Inkasenci obowiązani są codziennie wpłacać pobrane sumy do kasy specjalnej w prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej.

4. Prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej może zezwolić na wpłacanie pobranych sum w innych terminach, jednak nie rzadziej aniżeli raz w tygodniu, w tym przypadku prezydium określi kwotę, którą należy wpłacić bezzwłocznie.

§ 3. Inkasentom przyznaje się wynagrodzenie w wysokości 0,5% od sumy zainkasowanych należności.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski